

Monologul lui Dumnezeu

M-am uitat la tine când te-ai trezit dimineață. Așteptam să-Mi spui două, trei cuvinte, mulțumindu-Mi pentru cele ce ți s-au întâmplat, cerându-Mi părerea pentru cele ce urma să le faci astăzi. Am observat că erai mult prea preocupat ca să-ți cauți hainele potrivite pentru școală.

Speram să găsești câteva clipe ca să-Mi spui: Bună dimineața! Dar erai încă mult prea ocupat. Pentru a vedea că-ți sunt alături, am aprins pentru tine cerul cu culori și cânt de păsărele. Păcat că nici acum n-ai observat prezența Mea. Te-am privit plecând grăbit spre școală și iar am așteptat. Presupun că erai prea grăbit și nici acum n-ai avut timp să-Mi spui două vorbe. Când te întorceai de la școală, ți-am văzut oboseala și ți-am trimis o ploaie mărunță care să-ți alunge stresul acumulat. Am crezut că făcându-ți această plăcere îți vei aduce aminte de Mine, dar nici acum n-ai vorbit. Doream atât de mult să-Mi vorbești. Oricum ziua era încă lungă.

Ai pornit televizorul și în timp ce urmăreai programul preferat, Eu am așteptat. Ai cinat apoi cu părinții tăi și tot nu ți-ai adus aminte de Mine. Văzându-te atât de obosit, am înțeles tăcerea ta și am stins splendoarea cerului ca să te poți odihni, dar nu te-am lăsat în beznă... Am lăsat veghetori pentru tine o mulțime de stele. Era așa de frumos, păcat că n-ai observat...

Dar nu contează! Poate chiar nu ți-ai dat seama că Eu sunt aici pentru tine. Am mai multă răbdare decât poți să-ți imaginezi tu vreodată. Vreau să ți-o arăt, pentru ca și tu, la rândul tău, să o arăți celor din jurul tău. Te iubesc atât de mult încât te voi răbda. Acum ești pe punctul de a te trezi din nou. Nu-mi rămâne decât să te iubesc și să sper că măcar azi îmi vei acorda puțin timp din timpul tău.

Îți voi dărui încă o zi bună!

Al tău Tată, Dumnezeu

La Troiță

de Rodica Freamăt

La răspântia din sat,
Privind depărtările,
Dăinuiește o troiță
Străjuind cărările.

La icoana lui Iisus
Zugrăvită pe troiță,
O bătrână s-a rugat
Și-a aprins o luminiță.

La icoana lui Iisus,
Osânditul fără vină,
O mânuță de copil
A lăsat flori de sulfină.

La icoana lui Iisus
Cu podoaba Sa de spini,
Se închină sărutând-o
O creștină și-un creștin.

La icoana lui Iisus
Cel ce-a zis *Eu sunt lumina*,
Cuvios făcându-și cruce
Trec drumeții și se-nchină.

Trec drumeții și se-nchină,
Cuvios făcându-și cruce,
La lumina omenirii,
Răstignită la răscruce.

Rugăciunea mamei

de Teodor Castrișanu

Copilași din lumea toată,
Știți voi cum se roagă mama
Pentru voi în orice seară?
Nu știți? Sigur? N-ați luat seama
Când cu ochii plini de lacrimi,
la icoana Maicii Sfinte,
Își rostește-n blânde șoapte
rugăciunea ei fierbinte?
Uite-așa grăiește dânsa: „Maică Sfântă Prea Curată
Vezi-i ce frumos dorm dânsii?... Ei îmi sunt averea toată.
I-am culcat și-acum spre Tine vin ca ei să nu mă vază.
Și te rog, Măicuță Sfântă, să cobori o blândă rază,
Raza bunătății tale, pe frumoasele lor plete,
Ca să n-aibă vise rele și nici pleoapele muiete.
Și le adu-n suflet raiul liniștit al vieții Tale,
Și mi-i fă ca-n zori de ziuă, când or fi ca să se scoale
Să-i văd blânzi, cuminți și veseli, îndreptând spre mine pașii
Cum i-ndreaptă către Tine, colo-n cer, sus, îngerășii!”

